

O reacție

28 septembrie 2005

Gili Cârstea

O cititoare, comentând subiectul „Dinamica nimicirii” de zilele trecute, mi-a scris:

„Spui că locuitorii din New Orleans au renunțat la protecția lui Dumnezeu și El n-a avut încotro și și-a retras protecția, dar cum rămâne cu locuitorii din New York, Paris, Amsterdam, Berlin sau București? Sunt ei cu ceva mai buni decât cei din New Orleans? Ideea aceasta (că Dumnezeu pleacă retrăgându-și protecția de acolo unde harul Său este respins, și prin aceasta îi dă mână liberă lui Satana) am întâlnit-o și la Wright, și nu-mi place. Nu-mi place această explicație; ceva șchioapătă la ea, cu toate că este logică.”

Mulțumesc pentru opinie. Este posibil să șchioapete ceva la această explicație, deoarece din poziția în care ne aflăm noi, oamenii, orizontul mării controversate este destul de restrâns. Sunt gata să învăț mai multe despre acest subiect, de la oricine. Nu pretind că înțeleg perfect acest subiect. Încerc doar să corelez evenimentele istoriei și felul în care S-a purtat Dumnezeu în trecut, cu neprihănirea lui Hristos și cu evenimentele prezente. Pentru moment, este singura explicație conformă cu neprihănirea, care disculpă pe Dumnezeu, îl acuză pe diavol și onorează principiul fundamental al libertății de alegere; și este și logică – mulțumesc pentru apreciere.

Nu, eu nu vreau să spun că locuitorii din New Orleans sunt mai păcătoși decât alții. “Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu” (Rom 3:23). Doar că în anumite locuri unii oameni transformă viciul în virtute, scoțându-l în stradă și afișându-l cu mândrie. Gay Pride spune lumii că acesta este un mod de viață acceptabil, iar societatea locală aplaudă. Southern Decadence este socotită un eveniment cultural, autoritățile încurajându-l și invitând astfel mulțimea să se alătore desfrâului public. Ei spun lumii că fărădelegea este de preferat sfințeniei. Spre deosebire de alte locuri, unde oamenii știu că păcatul lor este ofensiv, lui Dumnezeu și societății, încercând să evite proclamarea lui, căutând soluții spre a-l elimina sau reduce, investind sume mari de bani în restrângerea fărădelegii, încercând să mențină o minimă decență în societate. În timp ce unii se luptă să păstreze moralitatea și denunță fărădelegea, alții afișează decadența fără sfială, expunând păcatul în piața publică.

Katrina, Rita sau Frusa noastră românească vor lovi tot mai des, cu mai multă furie, dar ele vor avea efecte locale atâta timp cât îngerii din Apocalips 7 țin vânturile pământului ca prăpădenia să nu se extindă la scară globală. Locuitorii din Costinești nu sunt mai răi decât

cei din Timișoara; s-au aflat doar într-o zonă periclitată, care întâmplător găzduiește anual o mulțime de tineri obsedați de plăcere la maxim.

Vreau să-ți reamintesc afirmația clară a lui Dumnezeu că Sodoma ar fi fost protejată în continuare dacă în ea se găseau zece oameni care să iubească neprihănirea și să condamne societatea decadentă. De dragul celor zece, Dumnezeu ar fi oferit viață celorlalți, iar cetatea și-ar fi continuat existența păcătoasă poate până în ziua de azi. Nu o spun eu. Condamnând încăpățânarea locuitorilor din Capernaum, insensibili la frumusețea neprihănirii, Isus spunea: "Căci dacă ar fi fost făcute în Sodoma minunile care au fost făcute în tine, ea ar fi rămas în picioare până în ziua de astăzi" (Mat 11:23).

Din păcate, în Sodoma nu avea cine să "facă" minunile din Capernaum, căci Lot, deși "își chinuia în toate zilele sufletul lui neprihănit," nu reușea să-și convingă nici propria familie, ce să mai vorbim de mulțimea pestriță din oraș.

Va veni o vreme când omenirea va închide definitiv gura celor care condamnă păcatul, iar atunci protecția va fi înlăturată, de la București la New York via Amsterdam. Asta nu o spune Wright, ci Iona, în scurtele momente când îi venise mintea la cap: "Cei ce se lipsesc de idoli deșerteți îndepărtează îndurarea de la ei" (Iona 2:8).

O societate poate cocheta cu idolii, se poate infatua în secret cu ei, dar atunci când ajunge să se "lipească" oficial și public de ei, protecția este gonită. Asta nu înseamnă că haosul se declanșează imediat. Pentru o perioadă poate părea că ordinea și disciplina sunt menținute, viața obișnuită poate continua, dar "îndurarea" este îndepărtată și incapabilă să-i protejeze de cruzimea inimii omenești, de fenomene naturale necontrolate sau de ura lui Satana.

Un lucru e cert: Dumnezeu nu-și folosește puterea spre a nimici, ci spre a vindeca. Acolo unde I se permite. Satana face exact invers, iar omenirea va înțelege curând ce înseamnă să rămâi la discreția unui Idol care nu poate ajuta.